

части на костъта, било вътрешно, било външно (вътрешна или отворена рана).

Изкълчването, съ или безъ нараняване, често се случва на улицата, по полето или въ работилница. Пострадалият пада и не може да направи нито една стъпка, когато е засегната глезната, колънна или бедрена става.

При този случай, пострадалият тръбва да се вдигне и пренесе у дома или въ болницата. Затова изкълчената става тръбва грижливо да се направи **неподвижна**, да ѝ се осигури пълен покой. За това използваме, на първо време, каквото имаме подъ ръка: дъсчици, пръчки или другъ твърдъ предметъ.

Ако забележимъ, че изкълчената или строшена става е наранена, че има кръвотечение, разръзватъ се или разпорват дрехите (крачоли, ръкави), като се избъгва всъко размърдане на ставата или костъта, и раната се превързва, както посочихме по-рано, съ чиста, беззаразна превръзка.

Следъ това, подъ пострадалия кракъ или ръка се поставя чистъ пешкиръ, или се завиватъ съ него дъсчиците или пръчките, които се приспособяватъ за шини, като ги прикрепяме отъ всъка страна на пострадалата част и ги пристъгаме съ кърпа, бинтъ, върви, ремъкъ или други връзки.

Пренасянето на пострадалия става бавно, внимателно, върху носилка, изтъкмена съ каквото имаме подъ ръка (дъски, врати, стълба, ритла и др.).

Когато е пострадалъ горенъ крайщникъ (ръка), можемъ на първо време да обездвижимъ ставата съ превръзка — обикновена кърпа превързана презъ рамо. Пострадалиятъ може даже да седне и превръзката да се направи по следния начинъ: взема се трижълна (голъма превръзка), ако нѣмаме тъкава, използваме обикновена голъма четвъртита кърпа, която прегъваме по диагональ, като събираме двата ѝ срещуположни краища. Поставяме основата на така трижълно сгънатата кърпа на гърдите, като прекарваме единия край подъ мишницата, а другия презъ рамото и за вързваме двата края отзадъ. Следъ това, прегъваме предлактието въ правъ жгълъ и го поставяме въ кърпата. Свободниятъ край на кърпата прекарваме предъ лакъта и го залавяме за рамото.

Превръзката може да се направи и съ обикновена кърпа, сгънатата на трижълникъ, дългите краища на която завързваме презъ врата. При липса на голъма кърпа, може да се използува и джебна кърничка, сгъната на дълго, като слагаме на нея предлактието и китката на ръката и я закрепваме съ безопасни игли за дрехите.